

Harold Ockenga en de New Evangelical Movement die hij stichtte

http://www.wayoflife.org/index_files/35f3cea45281661e8e299178b9005187-909.html, 29-11-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, hier en daar wat ingekort, plaatje en voetnoten door M.V.

Het volgende is een recensie van het boek *The Surprising Work of God: Harold John Ockenga, Billy Graham, and the Rebirth of Evangelicalism* door Garth M. Rosell (Grand Rapids: Baker Academic, 2008). Rosell¹ is de zoon van Merv Rosell, een evangelist die metgezel was van Ockenga, Graham en andere leiders van de New Evangelical Movement (of: Neo Evangelical Movement/ Nieuw Evangelicale Beweging).

Ockenga was de stichter van de New Evangelical Movement en de bezieler van hun afwijzing van separatisme

Harold Ockenga (1905-1985) was mogelijk de invloedrijkste evangelicale leider van de 20ste eeuw. Hij was pastor van de prominente Park Street Church in Boston, stichter van de National Association of Evangelicals, medestichter en eerste president van het Fuller Theological Seminary [in Pasadena, Californië], eerste president van de World Evangelical Fellowship, president van Gordon College en Gordon-Conwell Theological Seminary, een directeur van de Billy Graham Evangelistic Association, en voorzitter van het bestuur en voormalig redacteur van *Christianity Today*.

In de jaren (19)50 hielp Ockenga de New Evangelical movement stichten die separatisme verwierp en mikte op een meer positieve en pragmatische filosofie, zoals gesteld tegenover het negativisme en de isolatie van het fundamentalisme.

In een speech die hij gaf in 1947, bij de stichting van het Fuller Seminary, zei Ockenga:

“Wij verwerpen de naar buiten komende beweging die alle denominaties brandmerkt als afvallig. Wij verwachten positief te zijn in onze nadruk, behalve wanneer dwaling zo voorkomt dat het voor ons noodzakelijk is ze aan te wijzen om de waarheid te kunnen spreken. De positieve nadruk zal er zijn op de brede leerstellige basis van een gematigd calvinisme” (p. 176).

Terugkijkend op deze epische speech, dertig jaar later, zei Ockenga:

“Het neo-evangelicalisme was geboren ... in connectie met een convocatietoespraak die ik gaf in het Civic Auditorium in Pasadena [Fuller Theological Seminary]. Terwijl ze de theologische kijk op het fundamentalisme herbevestigde verwierp deze toespraak haar ecclesiologie en haar sociale theorie. De oproep tot een verwerping van separatisme en de oproepen voor sociale betrokkenheid ontvingen een hartelijke weerklank van vele evangelicals. De naam sloeg aan en woordvoerders zoals Drs. Harold Lindsell, Carl F.H. Henry, Edward Carnell, en Gleason Archer ondersteunden dit standpunt. Wij hadden niet het voornemen om een beweging te lanceren, maar we ondervonden dat de klemtoon een wijd verspreide ondersteuning aantrok en grote invloed uitoefende. Neo-evangelicalisme ... verschilt van fundamentalisme in zijn verwerping van separatisme en zijn vastberadenheid zich te engageren in de theologische dialoog van de dag. Het plaatste een nieuwe nadruk op de

¹ Dr. Garth Rosell is the Professor of Church History and Director Emeritus of the Ockenga Institute at Gordon-Conwell Theological Seminary in South Hamilton, MA. (<http://christiancourses.com/professors/dr-garth-m-rosell/>).

toepassing van het evangelie op de sociologische, politieke en economische domeinen van het leven. Neo-evangelicals benadrukten de herformulering van christelijke theologie in overeenstemming met de nood van de tijden, het her-engagement in het theologische debat, de herovering van denominationeel leiderschap, en het her-onderzoeken van theologische problemen zoals de ouderdom van de mens, de universaliteit van de Vloed, Gods methode van scheppen, en andere” (Ockenga, voorwoord op Harold Lindsell’s boek *The Battle for the Bible*; benadrukking toegevoegd).

Ockenga vertegenwoordigde de veranderende stemming bij de zonen van de oude fundamentalisten. Zij waren het moe dwaling te ontmaskeren en zich af te scheiden van modernistische, compromis makende denominaties en kerken.

Deze nieuwe generatie van evangelicals was vastberaden om een militant bijbelse houding te verlaten. In plaats daarvan zouden zij dialoog, intellectualisme en verzoening nastreven. Zij beslisten om binnen afvallige denominaties te blijven om te trachten de dingen van binnenuit te veranderen in plaats van bijbelse afscheiding te beoefenen. De New Evangelical zou dialogeren met hen die dwaling leren, in plaats van dapper het Woord van God te verkondigen, zonder compromis. De New Evangelical zou de trotse humanist en de hooghartige liberaal ontmoeten op hun eigen erf, met menselijke geleerdheid, in plaats van het nederige pad te volgen en daarbij dwaas gerekend te worden ter wille van Christus, door gewoon te staan op de Bijbel. New evangelicale leiders zijn ook vastberaden om een “heroverwegingsproces” te starten waarbij de oude paden continu opnieuw herbekeken worden in het licht van nieuwe doeleinden, methoden en ideologieën.

Het New Evangelicalism heeft de hele wereld geteisterd. Vandaag is het geen overdrijving te zeggen dat zij die zichzelf Evangelicals noemen in feite New Evangelicals zijn; de termen zijn synoniem geworden. Oude-lijn-evangelicals, met schaarse uitzonderingen, hebben zich verbonden met ofwel de fundamentalistische beweging ofwel het New Evangelicalism. De Evangelicale beweging vandaag is de New Evangelical Movement - voor alle praktische doeleinden zijn zij dezelfde.

Ernest Pickering observeerde:

“Een deel van de huidige verwarring met betrekking tot het New Evangelicalism komt voort uit het feit dat er nu nog maar weinig verschil bestaat tussen evangelicalisme en New Evangelicalism. De principes van het oorspronkelijke New Evangelicalism zijn zo universeel geaccepteerd, door hen die naar zichzelf verwijzen als evangelicals, dat elk onderscheid, dat er jaren geleden nog bestond, nu verloren is gegaan. Het is ongetwijfeld waar te stellen dat ‘Ockenga’s benoeming van de nieuwe beweging als *New of Neo-Evangelical* afgekort werd tot *Evangelical*. ...Dus spreken we vandaag ... gewoon van de Evangelical Movement” (*The Tragedy of Compromise*, p. 96).

Ockenga had een krachtige invloed op Billy Graham

Billy Graham is zonder twijfel het populaire gezicht van het New Evangelicalism. Historicus George Marsden zei dat een goede definitie van een evangelical eenvoudig “ieder die gelijkt op Billy Graham” is (*The Surprising Work of God*, p. 18). Maar terwijl Billy Graham het populaire gezicht is van het New Evangelicalism, was Ockenga het brein achter de beweging. Op Ockenga’s begrafenis in 1985, zei Graham: “Hij was een reus onder reuzen. Niemand buiten mijn familie beïnvloedde me meer dan hij. Ik maakte nooit een belangrijke beslissing zonder eerst te bellen om zijn advies en raad te vragen” (p. 17).

Ockenga was jong

Het New Evangelicalism werd gesticht door jonge mannen. Toen Ockenga separatisme verwierp was hij een dertiger. Eén verslaggever observeerde dat de leiders van de Billy Graham crusade in Boston, in 1950, waar Ockenga een centrale rol had “bijna allen twintigers en vroege dertigers waren” (p. 138). Het was de Boston crusade die “Billy Graham’s reputatie vestigde als de opmerkelijkste evangelist van zijn tijd” (p. 147).

Jonge mannen hebben ijver en visie, maar zij hebben gebrek aan ervaring en wijsheid, en zij zouden beïnvloed moeten worden door oudere mannen die beter toegerust zijn met deze belangrijke dingen.

De geschiedenis herhaalt zich vandaag in de fundamentalistische beweging doordat de “jongere fundamentalisten” het separatisme in vraag stellen.

Ockenga was een separatist tijdens het vroege deel van zijn bediening

In 1929 verliet Ockenga Princeton Theological Seminary wegens hun theologisch modernisme. Hij volgde J. Gresham Machen en andere conservatieve presbyterianen, weg van Princeton, en vervolgde zijn studies aan het nieuw opgerichte Westminster Theological Seminary². In die dagen schreef Ockenga:

“Princeton is veranderd en kan nooit meer hetzelfde zijn, en zo gingen zij door om een nieuw seminarie te organiseren dat overeenkomstig Gods Woord zou zijn. ... Ik verliet Princeton, een zekere graad, een zeker genootschap dat me naar Europa zou zenden, en alle materiële voordelen van dien, en kwam hier naar Westminster Theological school. Het was een kwestie van een standpunt in te nemen voor Christus en we hebben dat gedaan, maar tegen een hoge prijs” (pp. 58, 59).

In de vroege dagen van zijn pastoraat in Park Street Church in Boston vanaf 1936, zei Ockenga dat afscheiding noodzakelijk was.

“Tragisch als het is, is de controverse tussen Christendom en modernisme noodzakelijk. ... Als de huidige krachteloze, uitgeputte, verkleinende Kerk opnieuw de vreugde van Gods zegeningen zou kunnen genieten en opnieuw tijden van verfrissing uit den hoge zou kunnen ontvangen, dan moet die Kerk zichzelf reinigen van de aloude ketterijen en van de twijfelachtige ethiek van zijn leiders. ... En dan is het aan ons om alle lidmaatschap, invloed en financiële steun terug te trekken uit modernistische organisaties en dit honderd procent aan het bijbelse Christendom te geven” (p. 88).

Dit was een krachtig standpunt, maar uiteindelijk plooid Ockenga onder de druk en vond hij een pragmatischer weg dan eenvoudige getrouwheid aan Gods Woord. Hij zou zich afkeren van de opdracht die gegeven werd bij zijn ordinantie door J. Gresham Machen. Machen belastte Ockenga om een standpunt in te nemen voor de waarheid en de controverse niet te vrezen. Machen zei:

“Vandaag is over de hele wereld de publieke opinie overweldigend tegen het evangelie van Jezus Christus en het leven en het mechanisme van de kerken. ... Als wij niet in oppositie staan tegen de huidige vijandige wereld, zijn wij geen ware discipelen van Jezus Christus. De leer van onze Heer is vol controverse - omdat Hij zijn gerechtigheid scherp in oppositie plaatst tegen de valse gerechtigheid van schriftgeleerden en farizeeën. ... wanneer de Geest zich krachtig beweegt in de Kerk van Jezus Christus ... zal de miserabele, zwakke praat over het vermijden van controverse weggevaagd worden als door een machtige vloed. Een man in vuur en vlam met een boodschap spreekt nooit op zo'n manier; hij zal nooit spreken op de onverschillige manier van de wereld, maar zal zijn evangelie verkondigen in tegenwoordigheid van een wereld van vijanden, bondig en edelmoedig in de tegenwoordigheid van alles wat zich verheft tegen het Evangelie van Jezus Christus” (p. 68).

Dit was een ware en machtige uitdaging, maar Ockenga verwierp ze en de evangelische wereld is een verrader geworden van de waarheid wegens haar onwil te strijden voor de hele raad Gods en zich af te scheiden van de vijanden van het Woord van God.

Ockenga was een protestant

Het is belangrijk te begrijpen dat de evangelicale beweging fundamenteel een protestantse beweging is. Vandaar de onzorgvuldigheid bij doop en Avondmaal, zodat veelal kinderdoop en sacramentalisme voorkomt. Ockenga begon zijn bediening als een methodist³ maar schakelde⁴ gemakke-

² Westminster Theological Seminary is a Presbyterian and Reformed Christian graduate educational institution located in Glenside, Pennsylvania, with a satellite location in London, England. The Seminary was formed in 1929. (Wiki).

³ Het methodisme is een stroming in het protestantisme en vindt zijn oorsprong in de 18e eeuw. Het is de resultante van een toenmalige opwekkingsbeweging met piëtistische trekken die zijn start had in het jaar 1738 in de Kerk van Engeland, de Anglicaanse Kerk. Een Bijbelstudiegroepje van drie mannen die tevens de leidinggevende figuren van deze beweging zouden worden, te weten John en Charles Wesley en George Whitefield, stond aan de bakermat van het ontstaan van het methodisme. Na in het Verenigd Koninkrijk met succes diverse opwekkingsbijeenkomsten te hebben georganiseerd verspreidden de methodisten zich onder aanvoering van Thomas Coke al snel naar de VS. (Wiki).

lijk over op het presbyterianisme⁵. In feite zei hij: “Ik zal nu de ordeningervaring gehad hebben van een methodistisch bisschop en van een presbyteriaanse presbyterie” (p. 64)

Ockenga trapt in de dwaling dat er “onessentiële leerstellige verschillen” zijn

Na aangekomen te zijn in Boston, participeerde Ockenga in de New England Fellowship en werd beïnvloed door hun stichter en president J. Elwin Wright, die een evangelical oecumenisme nastreefde. Wright waarschuwde tegen “vitterij en onvriendelijke kritiek op onze broeders van hetzelfde kostbare geloof” (p. 96), niet erkennend dat kritiek niet onvriendelijk hoeft te zijn en in feite noodzakelijk is om leerstellige en morele zuiverheid in stand te houden (Spreuken 6:23)⁶. Paulus bekritiseerde valse leraars en compromitteurs herhaaldelijk in zijn brieven.

Wright was “een onvermoeibaar verdediger van evangelicale samenwerking” (p. 89), maar de enige manier waarop kerken die andere doctrines aanhangen kunnen associëren in gezamenlijke bedieningen, zoals evangelisatie, is het neerhalen van hun verschillen. Ons wordt gezegd dat de verschillende denominaties die participeerden in de New England Fellowship (Presbyteriaans, Baptistisch, Methodistisch, Lutheraans, Episcopaaals, Holiness, Pentecostal, enz.) in staat waren “hun onessentiële verschillen te onderdrukken” (p. 90). Deze verschillen bestonden uit dingen zoals de gaven van de Geest, eeuwige zekerheid, manieren van dopen, het houden van het Avondmaal van de Heer, ecclesiologie, vrouwelijke predikers, zondeloze volmaaktheid en soevereine uitverkiezing.

Deze doctrines worden “secundair” of “ondergeschikt” genoemd, maar zo worden ze nooit in de Schrift behandeld. De Heer Jezus Christus heeft de kerken bevolen: “Ga dan heen, onderwijs al de volken ... hun lerend ALLES wat Ik u geboden heb, in acht te nemen” (Mattheüs 28:19).

Paulus liet de laatste helft van zijn brieven niet vooraf gaan met de woorden: “Nu, beste lezers, ik ga u enkele onessentiële doctrines geven en het is niet noodzakelijk deze zo ernstig te nemen als wat ik voorheen geschreven heb”.

In feite, toen de apostel aan Timotheüs schreef om hem te onderrichten in kerkelijke leer, concludeerde hij met deze woorden:

“Ik beveel u voor God, Die alle dingen levend maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis afgelegd heeft, dit gebod ONBEVLEKT en ONBERISPELIJK in acht te nemen, tot de verschijning van onze Heere Jezus Christus” (1 Timotheüs 6:13-14).

Timotheüs werd onderricht om het gebod⁷ in 1 Timotheüs vlekkeloos te houden. Dit wijst op aandacht voor de details. Timotheüs moest gehoorzamen en in ere houden alles wat de apostel Paulus hem had gegeven door goddelijke inspiratie. En deze brief bevat vele dingen die “secundair” beschouwd worden door evangelicals, zoals de vereisten voor ouderlingen en diakenen, de rol van de vrouw in de kerk, en de ondersteuning en discipline van ouderlingen. Wij weten dat niet alles in de Bijbel van gelijk belang is, maar alles heeft een bepaald belang, en wij hebben niet het gezag om sommige dingen opzij te zetten om een bredere gemeenschap en bediening te hebben. Dat is verraad aan Gods Woord. Saul verloor zijn koninkrijk omdat hij niet alles van Gods Woord in ere hield (1 Samuël 15:22-23).

Het New England Fellowship had een krachtige invloed op de vorming van The National Association of Evangelicals in 1942, en Ockenga was een hoofdrolspeler. Hij reisde doorheen het land om

⁴ Al in 1931. http://en.wikipedia.org/wiki/Harold_Ockenga.

⁵ Presbyterianisme is een vorm van calvinisme die ontstaan is in Schotland en Engeland gedurende de Schotse Reformatie, die vooral door John Knox geleid werd. De *Presbyteriaanse Kerk* komt dan ook vooral in Schotland en Engelssprekende gebieden voor. De Presbyteriaanse Kerk is de evenknie van de Nederlandse gereformeerde kerken. Kenmerkend voor deze kerken is dat taken die in episcopale kerken zijn voorbehouden aan een bisschop, hier worden uitgeoefend door leken. Deze leken worden *presbyters* of ouderlingen genoemd. De opvattingen van presbyterianen zijn gebaseerd op het gedachtegoed van Johannes Calvijn en vallen dan ook onder het calvinisme. (Wiki).

⁶ “Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht, bestraffingen en vermaning zijn de weg van het leven”.

⁷ “Dit gebod”: “Dat is, deze bevelen, die ik u tot hiertoe heb gegeven, zelf onderhoudt en anderen beveelt te onderhouden” (Kantt. 22, SV).

christelijke leiders te ontmoeten en hen aan te moedigen om de nieuwe organisatie en de inclusieve filosofie te ondersteunen, en hij werd haar eerste president.

Van bij de aanvang ondersteunde Ockenga de pentecostals niettegenstaande hun ketterijen met betrekking tot Geestesdoop, Geestvervulling en de gaven, om er enkele te noemen.

De filosofie van “secundaire” doctrine is de werkende filosofie geworden van het moderne evangelicalisme, maar het is iets verfoeilijks dat grote geestelijke vernieling heeft veroorzaakt.

Ockenga zag niet in dat het onmogelijk is de Waarheid te handhaven als iemands samenwerkingen corrupt zijn

De Bijbel waarschuwt: “Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33), maar Harold Ockenga nam dit niet ter harte en in plaats daarvan verwierp hij separatisme en riep op tot de infiltratie van modernistische denominaties en instituten, en deze onoplettendheid en ongehoorzaamheid heeft geresulteerd in de ondergang van het evangelicalisme.

Ockenga stond “open voor samenwerking wanneer dit gedaan kon worden zonder theologisch compromis” (p. 158), maar het is onmogelijk open samen te werken zonder theologisch compromis.

Het bederf dat zich heeft verbreid doorheen het evangelicalisme in de laatste halve eeuw is goed gedocumenteerd en wordt erkend door de meer onpartijdige en eerlijke evangelicals:

Harold Lindsell, die vice-president was van het Fuller Seminary en redacteur van *Christianity Today*, zei in 1985: “Het evangelicalisme vandaag bevindt zich in een droevige toestand van wanorde. ... Het is duidelijk dat het evangelicalisme vandaag ruimer en holler is, en in toenemende mate. De kinderen van het evangelicalisme zitten in het proces van verlating van het geloof van hun vaders” (*Christian News*, Dec. 2, 1985; benadrukking toegevoegd).

Francis Schaeffer die sprak op de 1976 National Association of Evangelicals conventie, zei: “Wat is het nut van evangelicalisme dat alsmaar groter in aantallen wordt indien significante aantallen van hen onder de naam van ‘evangelical’ niet langer vasthouden aan datgene wat het evangelicalisme evangelical maakt?” (Schaeffer, “The Watershed of the Evangelical World: Biblical Inspiration”).

Een 1996 Moody Press boek met de titel *The Coming Evangelical Crisis* documenteert de afvalligheid van het evangelicalisme:

“... evangelicalisme in de jaren (19)90 is een amalgaam van diverse en dikwijls theologisch nauwelijks gedefinieerde groepen, instituten en tradities. ... De theologische eenheid die eens de beweging kentekende heeft de weg geopend voor een theologisch pluralisme dat vele stichters van het moderne evangelicalisme juist hadden afgewezen in het mainline protestantisme. ... Het evangelicalisme is niet gezond in overtuiging of geestelijke discipline. Onze theologische defensie werd nagelaten, en de infusie van gereviseerde theologieën heeft grote segmenten van het evangelicalisme aangetast. Veel schade werd er aangericht, maar een grotere crisis dreigt al” (R. Albert Mohler, Jr., “Evangelical What’s in a Name?” *The Coming Evangelical Crisis*, 1996, pp. 32, 33, 36).

Beschouw slechts enkele specifieke voorbeelden van doctrines die Ockenga aanhing maar die opgegeven werden door zijn zonen en dochters in de New Evangelical Movement.

Ockenga geloofde in de onfeilbare inspiratie van de Bijbel en noemde dit “de waterscheiding van de moderne theologische controverse” (*The Surprising Work of God*, p. 82). Maar hij deed beroep op evangelicals om samen te werken met hen die de onfeilbaarheid van de Bijbel ontkenden, en als gevolg daarvan werd de beweging bezaaid met ongelooft.

Beschouw het getuigenis van Carl Henry in 1976: “Een groeiende voorhoede van jonge afgestudeerden van evangelicale colleges die doctoraten hebben van niet-evangelicale divinity centers⁸ stellen nu bijbelse inerrantie⁹ in vraag of verloochenen het, en de leer wordt minder consistent aangehouden door evangelicale faculteiten. ... Sommigen behouden de term wel en stellen hun clientèle-

⁸ Divinity center/school is an institution of secondary or post-secondary education for educating students (sometimes called *seminarians*) in theology, generally to prepare them for ordination as clergy or for other ministry. (Wiki).

⁹ Inerrantie: foutloosheid.

le gerust maar niettemin rekken zij de betekenis van de term” (Carl F.H. Henry, pastor senior redacteur van *Christianity Today*, “Conflict Over Biblical Inerrancy”, *Christianity Today*, May 7, 1976).

In 1976 en 1979 publiceerde Harold Lindsell twee boekdelen over de beangstigende degradatie van de Bijbel in het evangelicalisme. Deze zorgvuldige documentatie opgesteld door een man die vele decennia in de binnenste cirkel stond van het evangelicale leiderschap liet er geen twijfel over bestaan dat de evangelicale wereld van de tweede helft van de 20ste eeuw diep doorzuurd was met afvalligheid.

Lindsell zei: “Ik moet met spijt concluderen dat de term evangelical zo verlaagd werd dat het zijn bruikbaarheid verloren heeft. ... Veertig jaar geleden vertegenwoordigde de term evangelical diegenen die theologisch orthodox waren en die bijbelse inerrantie als een van hun onderscheidende kenmerken handhaafden. ... Binnen een decennium of zo begon het neo-evangelicalisme van binnenin aan te vallen door toenemend scepticisme met betrekking tot bijbelse onfeilbaarheid of inerrantie” (Harold Lindsell, *The Bible in the Balance*, 1979, p. 319).

In 1978 waarschuwde Richard Quebedeaux: “... het is een welbekend feit dat een groot aantal, zonet de meeste van de colleges en seminaries in kwestie nu docenten hebben die niet langer geloven in totale inerrantie ...” (Quebedeaux, *The Worldly Evangelicals*, p. 30).

In 1983 waarschuwde Francis Schaeffer: “Binnen het evangelicalisme is er een groeiend aantal die hun zienswijze op de inerrantie van de Bijbel afzwakken zodat het volle gezag van de Schrift volledig ondergraven is. ... Accommodatie¹⁰, accommodatie. Hoe de mindset van accommodatie groeit en zich uitbreidt. ... Met tranen moeten we zeggen ... dat een groot segment van de evangelicale wereld verleid werd door de wereldgeest van deze tijd” (Francis Schaeffer, *The Great Evangelical Disaster*, 1983, pp. 44, 141).

Beschouw, ten tweede, dat Ockenga geloofde in de noodzaak van de nieuwe geboorte en dat hij opriep tot een duidelijk bewijs van bekering (p. 83). Maar hij veroordeelde de praktijk van afscheiding van hen die dat niet geloven en die louter de kinderdoop en kerklidmaatschap als redding accepteren.

Ockenga geloofde dat “enkel het verzoenende werk van Christus aan het kruis genoegzaam was om zonden te vergeven, om een rebels hart te temmen en echte vrede met God te realiseren” en dat “consequent hiermee de fundamentele oplossing voor ’s mensen zondigheid en het startpunt voor alle echte sociale verbetering, de transformerende kracht van het evangelie is” (p. 173). Maar wegens de boze communicaties als gevolg van de verloochening van bijbelse afscheiding, geloven Ockenga’s kleinkinderen dat de beoefening van sociale gerechtigheid los van evangelieprediking perfect rechtmatig is.

Er zijn vele andere dingen die Harold Ockenga en de andere stichters van het Nieuwe Evangelicalisme geloofden, dat hun kinderen en kleinkinderen ofwel in vraag hebben gesteld ofwel helemaal afgewezen hebben. Dit is erg droevig, maar waarschuwt de Bijbel niet: “Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden” (1 Korinthiërs 15:33).

Ockenga was gewaarschuwd

Toen Ockenga separatisme verwierp en de positie compromitteerde die hij tevoren had ingenomen, werd hij gewaarschuwd en vermaand door zijn onbuigzame broeders.

Bijvoorbeeld, zijn oude vriend en collega Billy Hawks, schreef in december 1947:

“Ik voel me als iemand die weent en treurt over u. ... sommige dingen die u doet brengen me enkel verdriet en pijn aan het hart. Het doet me verdriet, Harold, om u hier een beetje te zien toegeven en daar een beetje te zien toegeven aan gedragslijnen die de ruïnering betekenen van ons land. U zou in Amerika een bazuin van God moeten zijn, maar u bezwijkt snel voor de inclusivistische trends die ons doen zinken in de zee van vergetelheid, zo zeker als wat er gebeurde met de landen overzee. ... Combinatie is zwakheid! Separatisme is Kracht in het oog van God!” (p. 177).

¹⁰ Accommodatie: aanpassing.

Ockenga en zijn metgezellen New Evangelicals waren hypocriet over oordelen en bekritisieren

Ockenga en zijn metgezellen predikten tegen oordelen en “bekritisieren van de broeders”. Merv Rossell zei: “Ik heb hardnekkig geweigerd mee te doen aan kritiek” (p. 159). Zij hebben geweigerd modernisten en romanisten te bekritisieren, maar zij hebben wel scherp fundamentalisten bekritiseerd. Zij hebben hen bestempeld als farizeeën, legalisten, hatelijk, divisief, niet-intellectueel, boosgeestig, grievend voor het Lichaam van Christus, en vele andere dingen!

Ockenga zei:

“Ik denk dat deze fundamentalisten onherstelbaar letsel toebrengen aan onze beweging door het Christendom te identificeren als ‘Gij zult niet’. Zij hebben alle vreugde verloren van het Christendom en het christelijke leven. Zij hebben het negatief gemaakt. Zij verdelen tot in het absurde en ik verzeker u dat ik niets van doen wil hebben met dat soort van beweging” (p. 184).

Dit zijn sterke, hyperkritische, oordelende woorden, en ze zijn niet eens waar. Ik heb geen weet van enige gezonde fundamentalistische bijbelgelovigen die alle vreugde hebben verloren omdat zij de Bijbel ernstig nemen. Ja, er staan vele negatieve dingen in de Bijbel en tal van “gij zult niet” uitspraken, maar de fundamentalisten die ik de afgelopen 36 jaren heb gekend hebben volop vreugde in hun geloofsleven.

Het feit is dat de éne grote geestelijke vijand die de New Evangelicals consistent identificeren en aanvallen fundamentalistische bijbelgelovigen zijn. Hun veroordeling van fundamentalisten is genadeloos. Dit is een consistent kenmerk geweest van het Nieuwe Evangelicalisme in de afgelopen 60 jaren.

Lees verder:

Waarom het New Evangelical principe gevaarlijk is (David Cloud):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/newEvangelicals.pdf>

Het Nieuwe Evangelicalisme - hoe te begrijpen? (David Cloud):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuwEvangelisme.pdf>

Nieuw (Neo) Evangelicalisme begrijpen (Middletown Bible Church):

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/newEvangelisme.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm